

[Justitsministeren.]

Side var ydet Medvirken til deres Rejse. Efter de indhentede Oplysninger maatte Politiet vel formode, at det herværende kommunistiske Parti er optraadt som Medlem ved Hvervning, men efter de Forklaringer, som de afrejste Personer har givet, har det næsten i alle Tilfælde været umuligt at skaffe fyldestgørende Beviser.

Ved Østre Landsrets Dom af 1. Februar 1938 blev dog to Personer idømt hver 40 Dages Hæfte for Overtrædelse af Lov af 26. Februar 1937 om Foranstaltninger mod Deltagelse i Borgerkrigen i Spanien, idet de, bl. a. ved at udbetale Rejsepenge, havde medvirket til, at tre Personer i Juli 1937 udrejste af Landet for at deltage i Borgerkrigen. Det var under denne Sag oplyst, at de paagældende Niels Adolph Thomsen og den tidligere nævnte Harald Ferdinand Nielsen, begge Medlemmer af det kommunistiske Parti, havde forsynet de udrejste med Rejsepenge til Paris og med en Adresse, til hvilken de skulde henvende sig, og at disse her kom i Forbindelse med andre Personer, herunder ogsaa en Del Danske, der var udrejst med samme Formaal.

Denne Sag er den eneste, der har kunnet gennemføres til Domfældelse, og der forelaa i øvrigt ikke under denne Bevis for, at det kommunistiske Parti som saadant skulde have medvirket.

Den af det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel nævnte Sag angaaende en Sergent af Reserven forholder sig saaledes:

Efter at Sergent af Reserven H. V. Christensen var vendt hjem fra Deltagelse i Borgerkrigen, idømtes han den 5. April i Aar 60 Dages Hæfte for sin Deltagelse. Under denne Sag fremkom Oplysning om, at han, der var udrejst i September Maaned 1937, forinden havde henvendt sig til „Arbejderbladet“s Redaktion, hvor han blev afvist. Han forklarede, at han derefter gik til det kommunistiske Partis Hovedkontor i København, hvor han talte med en Mand ved Navn Hartvig Sørensen, der gav ham Anvisning paa nogle Dage senere at møde i en Restaurant i Nyhavn. Her henvendte en Mand sig til ham, og de mødtes igen senere, og han fik nu Billet og Rejsepenge med Henvisning til et Hvervekontor i Paris. Sidstnævnte Mands

Identitet kunde imidlertid ikke oplyses. Hartvig Sørensen benægtede under Sagen at have henvist Sergenten til en Restaurant eller overhovedet at kende noget til ham. Statsadvokaten for København sluttede derfor den 1. Juli 1938 Sagen paa Grund af Bevisets Stilling, idet der ikke skønnedes at være Udsigt til at faa Hartvig Sørensen dømt.

Dette er, hvad der fra Politiets Side paa Grundlag af omfattende Undersøgelser har kunnet godtgøres om Hvervning herhjemme til Deltagelse i Borgerkrigen, og jeg ser ikke, at der paa Grundlag heraf kan rejses nogen Kritik over for Politiet.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. J. S. Foget for al den Velvilje, han ødslede paa mig Sp. 1944; det glædede mig at læse det ærede Medlems Udtalelser, som det er mig umuligt at tage Afstand fra trods min Beskedenhed. Jeg skal i øvrigt henlede vedkommende Embedsmænds Opmærksomhed paa, at de i givet Fald har det ærede Medlems Tilladelse og min Opfordring til at ulejlig det ærede Medlem pr. Telefon i Stedet for at skrive Landet rundt for at finde ud af, hvad det ærede Medlem mente.

Endelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Forespørgsel om Antallet af Sædelighedsforbrydelser i København samt om Antallet af Tilfælde, i hvilke Afhøring er sket ved kvindeligt Politi, oplyse, at der i Aaret 1937 i København er begaaet eller i hvert Fald — forsigtigere udtrykt — er oplyst 719 Forbrydelser mod Kønssædeligheden, derunder Krænkelse af Blufærdigheden. Noget nøjagtigt Tal for Antallet af Afhøringer, foretaget ved kvindeligt Politi, kan jeg ikke opgive, men Forholdet er, efter hvad jeg har faaet oplyst fra Opdagelsespolitiets Chef, det, at der i alle Tilfælde, hvor det er Smaapiger, der har været Genstand for saadanne Forbrydelser, foretages Afhøring af de kvindelige Betjente, og at dette ligeledes er Tilfældet, naar det er voksne Kvinder, der har været Genstand for alvorligere Sædelighedsforbrydelser, og de selv ønsker at afgive Forklaring over for kvindelige Betjente. Det samme er i øvrigt Tilfældet i alle Sager vedrørende Fosterfordrivelse. Af en Statistik over Antallet af Sædelighedsforbrydelser mod Børn i 1937 fremgaar det, at der i alt er begaaet — eller oplyst —